

Publicerad 2006-08-21 19:01 av Rosen

Under blodröd sol

Inget är sig likt sedan den dagen
då de kom i sina svarta läderstövlar.
Ropen kvävdes i våra redan
sandtorkade strupar.

De kom in över kullarna.
Dessa stövelknektars snara
lades om våra halsar.

Främlingarna intog våra liv.
Splittrade generationer
för nya ideal.

Under kullarna viskas det...
om begravda ben i myllan.
I vinden hörs frihetens sång.

De ropar till sitt lands moder.
Under blodröd sol
fladdrar den i vinden, nya fanan.

Vinden viskar förlåt
till alla de stridande själar.
Med sargade halsar
vilas de i bränd jord.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Rosen med Poeter.se id #10322 innehar upphovsrätten